

DE ANDEREN DAN ? - WIE BEN JIJ OM OVER JEZELF TE OORDELEN ? Zij oordelen over mij ! WIE ZIJN ZIJ ? Zij.

Wijst naar de kaarten.

Die kaarten oordelen over mij, zes zielige klote kaarten...zij zijn mijn getuigen, waaronder eentje van de verzekering die me vriendelijk eraan herinnert dat...en alle kaarten die er niet staan...JE KEEK OOK NIET OP OF OM...JE HAD GEEN TIJD, JE LIET DE ANDEREN LINKS LIGGEN...JIJ WAS VEEL TE DRUK BEZIG MET JE EIGEN SORES EN ONTKENDE ALLES OM JE HEEN...JE KOESTERDE JE EIGEN KLEINE LEED. Echt, ik moet ervoor bloeden...ik smeeek...ik bid...ik bel...ALLEEN OM DAT JE JE ROT VOELT...NIET OMDAT JE HET LEUK VINDT...TEN EINDE RAAD TENSLOTTE. Dus wat moet ik doen als er geen...wachten tot je weer vrolijk bent, zodat je wat moppen kunt oplepelen...wat nou...wachten tot je je beter voelt en in een lege kamer bij de teevee in je eigen sores gaar zitten smoren...? Dan ga ik net zo lief dood...ja, dood...alles beter dan dit. DE DOOD IS DE DEFINITIEVE OPLOSSING OM JE ELLENDE BIJ JEZELF TE HOUDEN EN DE DOOD IN TE WIEGEN...DE DOOD IS JE ELLENDE TOT HET EIND MEEDRAGEN...PROBEER ER LIEVER VANAF TE KOMEN...LANGZAAM...STUKJE BIJ BEETJE... Hoe ?! Hoe ?! Ik voel me eenzaam en ziek...Hoe kom je daar vanaf, hè ?! Vertel me dat eens ! KOM DAAR EENS ACHTER...HET HOE EN HET WAAROM...DAN GAAT HET VANZELF WEG. Geouwehoer ! Het zit aan me vast als een gezwel of als een uitwas op mijn gezicht...’s morgens als ik opsta en ’s avonds als ik slaap...de pijn groeit en groeit en groeit...ik hunker naar vrienden en liefde, ik smacht en verlang...EN WAT DOET DE MAN DIE VAN ZIJN PIJN AF TE KOMEN ?

Juist...hij eet...waar, waar dan ? Geef me in godsnaam een hint...ik doe alles...laat me alleen zien, hoe...mijn god, zeg me dan hoe ?

De telefoon rinkelt...hij schrikt en rent naar de telefoon; wacht tot ie nog een paar keer overgaat en neemt hem dan op.

Ja, hallo..?

Probeert kalm en ontspannen te klinken.

Hallo ? Met wie spreek ik ? Nee, met Harry. ja ! Oh, je bent verkeerd...nee, wacht even...wie wilde je spreken ? Barry ? Je bedoelt toch niet Harry, hè ? Nee, zeker weten Barry. Wacht es...eh, een ogenblikje. Heeft-ie hier gewoond ? Oh, het is iemand anders...nee. Dat is in orde...nee, geeft niks...eh, soms klinkt het net eender...Harry...Barry...ja...eh...hoe heet je...doet er ook niet toe...alleen, je hebt net zo'n stem als iemand die ik...tuurlijk, geeft niets...een gezellige kerst...eh, wat doe je eigenlijk met...

De verbinding wordt verbroken.

Verkeerd verbonden. Vreemd...

Staart lang naar de telefoon, haalt de hoorn van de haak en draait een nummer.

Nee, misschien is ze thuis, het is wel rijkelijk laat om nog iemand voor de kerst...ik spreek in een café met haar af...beter iets dan niets...hallo, is Clara thuis ? Harry...ze is er

niet...oh, boodschappen doen...ok...nee, geen briefje...oh, wacht es, zeg maar dat Harry heeft gebeld, wil je...ja, Harry of ze hem terugbelt...mij belt...of ze zin heeft in een kerstborrel...ja, wil je dat haar zeggen, graag...tuurlijk heeft ze mijn nummer...dag...Dus dat is in orde...maakt de zaak makkelijker als ze niet belt...dat is dat...ja, veel makkelijker...zij belt mij als ze daar zin in heeft. Goed zo...voel me al een stuk beter. Voelen waar de pijn zit...ah! Ik voel een gebroken been...het is gebroken. WAAROM DAN ? Oh, hou je kop ! Hou je kop ! Hou toch je harses...het is gebroken omdat het gebroken is...niks waarom...het is jou aangedaan. NEE, JE DOET HET JEZELF AAN. Jezus Christus, help me...VERDOMME VERDOMME VERDOMME.

Het licht fade out en komt weer op.

Vrolijk Kerstfeest...geen kaarten meer gekomen...laat ze de kolere krijgen...schijt...laat ze toch allemaal de stront inzakken...

Zet de radio aan : kerstliedjes etc...misschien een preek.

Vandaag is net zo'n dag als alle andere...over de duinen en de polders van ons mooie Holland lachen de blozende gezichtjes ons tegemoet...graiende vingertjes rijten de linten eraf staren met eerbied naar de verkeerde maat lorren die ze gedwongen worden te dragen en opoe zit met d'r snufferd bij de flikkerende imbeciele kleurdoos weg te ruften terwijl ze langzaam afsterft gehuld in d'r schreeuwerige bloemjapon en plakhanden van de klefte chocola. De bel zal gaan en de bekende van saaiheid doordrenkte gezichten zullen binnemen met in hun klauwen tweeliterflessen chemische rotzooi en voor hun stompzinnige kroost nog meer gemeen speelgoed om de kat mee op de kast te jagen. Aach ! Schijt...ik heb het niet goed geregeld... Volgend jaar moet ik van te voren iets organiseren...maar niet te lang van te voren...een paar weken of zo...eerst mezelf een beetje bij elkaar rapen...ja...een paar kennissen bellen en het niet op het laatste moment laten aankomen...Clara had me kunnen bellen, ook al had ze geen tijd om langs te

komen...ze had me kunnen bellen...wat nu...moet je ze nou eens horen...kraaiend om niks en met het zweet op hun voorhoofd voor hun stomme kerstkalkoen...alhoewel het net zo goed leuk had kunnen zijn om samen met een paar kennissen wat te kletsen...ik moet met iemand praten...hoognodig...ik moet iets zeggen, iemand iets vertellen, maar de pijn zit daar als een klont en zelfs dan kan ik niet...misschien ben ik daarom alleen...misschien liet ik het maar gebeuren, omdat ik het niet kon verdragen...’n beetje zitten te zitten en hun stomme vragen beantwoorden... "Wanneer trek jij jezelf eens uit dat moeras, Harry ?" "Waar ben je nou mee bezig ?" "Hoe heb jij je leven ingericht ?" Er is een spijker door mijn hoofd heen geslagen die constant pijn doet...kan ook door mijn handen zijn...ik voel me vastgenageld...vastgespijkerd aan mijn eigen kruis...eigen schuld...dus daarom ben ik alleen...nu ben ik erachter...mijn eigen schuld voor mijn eigen leven. MAAR WAAR KOMT DIE SCHULD VANDAAN ? Wat maakt het uit ? Zij hebben mij het leven gegeven en ik heb er niet op de juiste manier gebruik van gemaakt... Zij hebben mij een tuin gegeven en ik heb die tuin verwaarloosd en ik durf niemand er in te laten omdat ik me schaam hoe verwaarloosd en oververwoekerd die tuin is...een onverzorgde met onkruid overwoekerde mesthoop...dus dat is het antwoord...hoe het zover met mij is kunnen komen ! ALS EEN PLOTSELINGE ONTHULLING...HOE IS HET MOGELIJK DAT DEZE SCHULD MIJ IS OVERKOMEN ? Overkomen ? Het overkwam me gewoon...ik verwaarloosde de tuin...dat is leuk...ik ben de tuin der lusten en in die tuin stond een boom die ik verzorgde tot-ie kaal was en ik at van deze ene stomme boom en verwaarloosde de rest en de boom gaf steeds minder en minder vruchten en hij werd kleiner en kleiner omdat ik niet op de rest lette of de tuin wiede en zo de wortels verstikt raakten...oh verdomme, wat zeg ik...wat zeg ik daar...Ma...Ma bellen...ik kan daar niet gewoon weer gaan zitten...kijken hoe het omfloerste oog mij langzaam zit op te vreten...dat kan ik niet...ik zit hier nog liever alleen.

Belt ma op

Ma ! Gelukkig Kerstfeest...ja...luister eens, ma...ik zit een beetje vast...ja, mensen die binnenwippen...een feestje, etc...en nou dacht ik zo dat ik op tweede kerstdag even langswip...weet je zeker...je redt het wel ? Zeker weten ? Ik kan wel komen als je...nee... ik weet dat ik oud genoeg ben om mezelf te vermaken...maar ik wil niet dat jij je eenzaam voelt...Je bent blij dat het rustig is ? Ja, de benen omhoog bij de teevee ? Oh goed zo...ja, je redt het wel...tuurlijk, weet ik, ma...ik hou ook van jou...heb ik dat nooit gezegd...tuurlijk wel...misschien is het omdat ik weet dat jij het weet. Ik weet dat je van mij houdt, ma...tuurlijk doe ik waar ik zin in heb...gaat het ? Goed...ja, morgen...tot dan...ja, met de kat is het prima, hij heeft gesmuld van de sardientjes...jij ook een plezierige kerst, ma, dag... Misschien de hele dag in bed blijven...de buis aan en bij skischansspringen indommelen. *Gaat naar de kast en haalt er wat pillen uit.* Eén, twee, drie, nee, of vier, da's genoeg.